

Kære sundheds- og boligordførere, sundhedsminister, velfærdsminister, mm.

Jeg er desværre een af de mange borgere der dagligt skal leve i mit privat hjem, dog uden at jeg kan blive fri for sygdomme og skader naboen forårsager mig. Jeg har en ejerlejlighed, men ikke et hjem. Og nu skal jeg flytte for at overleve.

Når jeg hører "sundheds"politikere tale om f.eks. værende "imod forbuddet af rygningen i private hjem", kan jeg ikke lade være med at undre mig om I ved hvordan mange af os borgere har det. Derfor vil jeg gerne drage jeres opmærksomhed på problematikens kerne, som jeg stadig ikke har hørt jer tale om.

Der er behov for at være mere specifik-ke omkring problemet. Den indflydelse I har i samfundet og hvad I rent faktisk tager afstand fra kan have den modsatte effekt mod udviklingen. Jeres udtalelser kan lyde som motivation/"belønning" hos de forkerte individer, der skal have endnu en undskyldning for at fratage sig et ansvar og leve Bodega- livet i en privat etageejendom med direkte følger for naboerne. Ikke alle ejerforeninger kan løse de problemer, så længe loven ikke strækker sig her.

Jeg går ikke selv imod at forbyde rygningen i folks private hjemme, men der skal **skelnes** mellem: "privat hjem" og "privat etageejendom", altså der hvor mange skal leve sammen. For vi taler om 2 meget forskellige forhold.

Det er ikke i orden at vi skal blive syge og skal flytte fra vores egen ejerlejlighed, blot fordi naboer ser det som sin menneskeret at sende sin røg ind i vores private hjem; samfundet i øvrigt siger stadigvæk "det er helt ok du er i dit private hjem".

Det er han ikke. Der er ikke tale om et orivat hjem, som et hus jo er.

Det er ikke en privatsag om et eller andet 'privat hjem', når der går ind i naboens privathjem i en etageejendom og går denne syg. Har I tænkt på de stakkels passivryger børn som ingen stemmeret har, da deres forældre eller deres naboer skader deres liv?

Hvor er vores rettigheder i vores private hjem så her?

Det er sådanne uklarheder der resulterer til at problemer forbliver uløste, og debatten som er blev taget for 15 år siden i, lad os sige, USA *stadig* er et tabu i Danmark.

En 'dinstinktion' bør naturligvis forekomme i et modern samfund med gamle problemer, fordi den *gør* en forskel og fordi den *er* af stor betydning for folks opfattelser omkring rygningen, og ikke mindst, for dem det går udover og hvis liv vendes om på hovedet, som følge af at være en indifferent nabo, ejerforening og et indifferent samfund.

For hvad er så meningen med det "nyestside" studie over de næste 3 år omkring målingen af giftstoffer i etageejendomme og forebyggelse? Hvis man er ligeglad på forhånd som samfundet viser sig værende overfor nogle borgere og med disse udtalelser, så kan vi vel ligeså godt lade være med at bruge flere ressourcer på overflødige studier, for at lede efter skadebeviser vi i forvejen har.

Med venlig hilsen
Mai